

къ, и излези на съхъ, и расположи войнство-то си, Тюнскій-атъ царь затвори сичкы-те тамкашны Христіаны, и застрашаваше, че ѿда ги исcoli, ако сѧ приближи войнство-то Францъско; за кое-то кѣто сѧ научилъдовика, утвѣрди войнство-то си, и очакъваше дробъгъ войскъ, и кога доди, да закачи предпріятіе-то си къмто Тюнсъ. Но горещена-та на мѣстный-атъ воздухъ, и лоша-та вода докараха на сичкъ-тъ войскъ епидемическъ боласть и десентерій, щото за малко време сѧ присполови войска-та на Лъдовика. А той обладавши отъ епидемическъ-тъ боласть умрѣ. И тѣка прїе упъстошителань конецъ, и втора-та таа безъмна войска, както и първа-та.

Глава 106.

За просацы-те монасы, и Парискы-те Богословы.

Бѣха нѣкои монаси отъ чин-атъ Доминиканскій, именѹщисѧ просацы. Тѣи монаси сѧ авиха на хиладо и двестѣ и педесеть и третъо лѣто по Христу. На тѣя монаси папи-те дадоха много преимѹщество, и ги употребляваха, за да имъ утвардатъ єдиновластіе-то. Тѣи монаси искаха да священодѣйствватъ, и да исповѣдатъ въ чужды епархii, безъ дозволеніе на епископи-те, споретъ дозволеніе-то, кое-то имаха отъ папи-те, а найпаче отъ Александра д. кой-то чрезъ повѣленіе проповѣда, да сѫ свободни отъ сѣко повѣленіе на епископи-те; а споретъ томъ способъ, папи-те ги употребляваха къто прегледачи. Тѣи сѧ припираха и сѧ Парискы-